

Løysasla 4,00 kr.
54. árgangur

SOSIALURIN

frælsi
javnður — brøðralag

Nr. 22 — Leygardagur 21. mars 1981

Landsstýrismaður um djóraverndarlóggávu:

— Havi biðið fulltrúa kannu málið

— Eg havi ikki sæð nakað útkast til djóraverndarlóggávu. Eg havi biðið ein fulltrúa kannu, um nakað er gjort í hesum málinum og havi ikki enn fingið svar, sigur Páll Vang, landsstýrismaður. Djóraverndarfelagið hevur enn einaferð skrivað til landsstýrið um spurningin: djóraverndarlóggáva í Føroyum. Felagið visir á samtyktina á aðalfundinum í september í fjør um at seta fram uppskot um avtøku felagsins, er djóraverndarlóggáva ikki komin innan 1. apríl í ár. Uppskotið skal leggjast fyrri aðalfundin, sum verður í apríl.

Fyrstu ferð Djóraverndarfelagið skrivaði til landsstýrið um djóraverndarlóggávu var í februar 1976.

Páll Vang sigur, at hann fer at taka málið upp í landsstýrinum, visir tað seg, at onki er gjort við tað. Hann sigur, at uttan iva er ein djóraverndarlóggáva neyðug.

Dómur fallin í svanamálinum

20 daga treytaleyst hefti, t. e. mildastu varðhalds-revsing, hvør. Soleiðis ljóðar dómurin frá Føroya rætti yvir teir triggjar menninar, sum vóru ákærdir fyrri svanamálið sokallaða. Menninar eru dømdir fyrri herverk, djórapiðslu og ólógliga

fuglaveiði. Teir eru ikki dømdir fyrri grovt herverk, soleiðis sum ákærin kravdi. Tann eini av teimum var eisini ákærður fyrri harðskap móti sakleysum. Hann bleiv kortini ikki dømður fyrri hetta, men bert fyrri harðskap. Ein annar er eisini dømður

fyrri stulður.

Føroya rættur tók ikki støðu til endurgjalds-kravið frá skógfútanum uppá 8.000 kr. Verjarnir hjá teimum ákærdu hildu kravið vera ov høgt sett. Vil skógfútin hava hesar pengar, nøyðist hann at stevna eftir teimum.

»Realurin« fingið nýggjan leiðara

Atli Dam, fyrrverandi lögmaður, er frá 1. apríl í ár settur sum dagligur leiðari av realkreditstovninum eftir Erland Fossaa, sum leggur frá sær vegna aldur.

— Í stjórnini fyrri realin hava vit tosað nógv um hvør skuldi vera eftirmaður hjá Fossaa, sigur Friis, stjóri, sum

er ein av teimum trimum stjórnunum fyrri realkreditin. Hann sigur, at tað ráddi um at finna ein sum var avgjørt kvaliferaður og hevur goðan kunnleika m. a. til føroyska fiskivinnu.

Atli Dam hevur tikið av starvinum, og tað eru vit ógvuliga fegnir um, sigur Friis stjóri.

Funnu hundraðtals frimerki á ruskstöðini

Fyrri stuttum var ein skulaflokkur ein túr úti í Havnardali. Tá børnini gingu framvið ruskstöðini, varð ein av gentunum varug við nøkur feroysk frimerki, sum sløddust har. Sjálv tók hon nøkur fá heim við sær.

Heimkomin fortaldi hon pápanum um frimerkini, sum hon hevði sæð, og bað hann annars koma út aftur í Havnardal.

Saman við eini vinkonu fór hon við pápanum út í Havnardal og við ruskstöðina funnu tey hópín av frimerkjum. Fleiri túsund í tali. Nógv av frimerkjunum vóru í hampiligum líki, meðan onnur vóru skitin og meira og minni brennd.

Heimaftur við sær høvdu genturnar eini 2000 frimerki, sum tær býttu sínámillum.

Onki lægdi uppðaga
Sjálv hevði hvørki gentan,

vinkonan ella pápin gjort sær far um nakað sermerkt við frimerkjum, men tá ein frimerkjasavnari av tilvild kom á gólvið, fekk søgan eina spennandi vend.

Hann legði til merkis, at frimerki var ikki soleiðis sum tað átti at vera. Liturin var ikki heilt tann sami, og virðið og teksturin í neðra stendur ikki í somu rað fylgju sum á tí vanligu frimerkinum.

Við øðrum orðum er talan um eitt sokallað feilprent, sum vanligu hava stórt sølu- og savnara-virði.

Sosialurin hevur vent sær til stjóran á Postverk Føroya, Esbern Midjord. Hann sigur, at tey, sum funnu frimerkini, gjørdu postverkinum varugt við frimerkini. Fólk frá postverkinum fóru út í Havnardal, har staðið varð kannað og frimerkini vórðu savnað saman.

Talan er um feilprentað frimerki, sum vanligu hava stórt virði. Ruskstöðin skuldi oyðileggja frimerkini fyrri postverkið

Esbern Midjord sigur, at talan er um frimerki, sum eru feilprentað, og tí skuldu beinast av vegnum í ruskovninum. Sosialurin hevur eisini vent sær til ein av teimum kendu frimerkjasavnarum í Føroyum, Ingvar Jacobsen. Hann hevur hoyrt um frimerkini, men

hevur ikki sæð tey.

Tí dugir hann ikki at meta um, hvat virði tey hava. Tað veldst um, um talan er um veruligt feilprent ella talan er um royndarprent. Tá roknar hann við at frimerkini eru feilprent, men um virðið fæst ikki at vita, fyrrrenn tey koma á marknaðin.

Jákup L. spyr ráðharra um flúgvina

Jákup Lindenskov, fólkatingsmaður, hevur sett ráðharranum, sum hevur ferðslu og almenn arbeiði undir sær, ein fyrispurning viðvíkjandi Føroya-flúgvini:

»Vil ministeren drage omsorg for, at der i situationer som den, der siden 3. mars har medført trafikstop på den koncessionerede luftvejsrute mellem Færøerne og omverden-Danmark, ikke fortsætter eller gentager sig?»

Grundgevingin

Í grundgevingunum greiðir Jákup Lindenskov frá støðuni fyrst í mánaðinum, tá hundraðtals ferðafólk lógu og bíðaðu fyrri at sleppa á flog, og visir á, at hendan einkarættarruta einasta regluliga sam-

bandið úteftir í vetrarhálvárinum og tí er av livsneyðugum tvingningi fyrri føroyska samfelagið.

Framhaldandi sigur Jákup Lindenskov: »Men klart alvorlig er situationen, da livsvigtige sygetransporter fuldkommen udelukkes.

Jeg mener ikke, at der er nogen rimelighed i således at lade os i stikken på grund af faglige møder.

Et minimum bør vær etableringen af en nød-rute, således at livsvigtige transporter ikke hindres«.

Og at enda í fyrispurninginum til Jens Riisgaard Knudsen sigur Jákup Lindenskov, at ein leinging av flogbreytini í longdini vil tryggja eina betri og regluligari flúgving, eisini í eini neyðstöðu.

Fjøðurreinsaríð

Mánadagin 23. mars lata vit upp aftur í nýggjum hølum í Vágsbotni.

Opið er hvønn yrkadag frá 9—12 og frá 13,30—17.

Umframt at vit reinsa øll seingjaklæði, verða eisini seingjaklæði gjørd úr nýggjum.

Í øllum støddum úr besta tilfari við lundafjøður ella hardúni.

Vit seyma eisini barnadýnur, babydýnur, koddar, monteringspútur o. a.

Telf. 12544 og 12851